

Grundlag vil jeg derfor meget anbefale, at der kommer et Resultat ud af Sagen.

Pinstrup: Ogsaa jeg vil gerne yde den ærede Forslagsstiller min Anerkendelse for det foreliggende Forslag, der tilsigter Ordningen af et Forhold, hvor der i høj Grad tiltrænges Ordning, da det bestaaende maa anses for at være i høj Grad umuligt. Jeg har kun forlangt Ordet for at henlede den ærede Forslagsstiller og det eventuelle Udvalgs Opmærksomhed paa, at der, hvor der ingen kommunal Kødkontrol findes, vilde det være heldigt, om den stedlige Politimester eller eventuelt Justitsministeren bemyndigedes til at antage en dertil kvalificeret Dyrlæge til at udføre Kødkontrollen. Naar jeg nævner dette, tænker jeg paa et ganske bestemt Forhold, nemlig paa et Andelsslagteri, hvoraf jeg selv er Medlem, Aalborg Amts Andelsslagteri, der ligger i Nørre Sundby, hvor der ingen Kødkontrol er. Der er Forholdet det, at Slagteriet af særlig Gunst har faaet en Slags Aalborg Stadskontrol over paa Slagteriet; det vil altsaa sige, at Aalborg Kommune har ansat en Dyrlæge, som syner alt, hvad der bliver slagtet, og det maa Slagteriet selvfølgelig betale for. Men denne Kontrol har kun den Virkning, at Slagteriet som Følge deraf maa indføre Affald fra Slagtingen til Aalborg. Ellers er Forholdet det, at Pølser, som Slagteriet laver i Nørre Sundby, ikke under nogen Omstændighed maa indføres til Aalborg. For at Slagteriet skal kunne sælge Pølser i Aalborg, skal Kødet og Flæsket føres over til Aalborg. Naar altsaa Slagteriet vil sælge hele Kroppen af Svin fra sin store Butik i Aalborg, skulle, skønt Svinene ere synede een Gang af den af Aalborg ansatte Dyrlæge ovre i Slagteriet, medens Indvoldene ere i Kroppen med vedhængende Hjerteslag føres ind paa Aalborg Bys Kontrolstation og synes der, og der erlægges da igen en Afgift, som varierer fra 1,⁶⁵ Kr. til 2,⁶⁵ Kr. pr. Stk. Det er jo et ganske mærkeligt Forhold, naar man tænker paa, hvad de ærede Forslagsstillere have oplyst, at Pølser fra Tyskland kunne gaa ind uden at blive synede. Naar de blive lavede af sundt Kød i Nabokommunen, maa de under ingen Omstændigheder indføres til en By og sælges der. Jeg har kun villet henlede den ærede Forslagsstiller og det eventuelle Udvalgs Opmærksomhed paa dette Punkt.

Ellers vil jeg kun tilføje, at efter Forslaget er der ingen Tvivl om, at det indenlandske Marked langt bedre vil kunne ud-

nyttes til Gavn saavel for Producenter som Forbrugere. Der bliver ligefrem ved dette Forslag en indirekte Skat mindre. Det undrer mig i høj Grad at høre det ærede Medlem for Københavns Amts 2den Valgkreds (K. M. Klausen) indtage den Stilling til dette Forslag, som han gjorde, thi det er ikke Tvivl undergivet, at naar dette Forslag gennemføres, vil der ogsaa her til Byen blive indført en betydelig Mængde Kød, og at det vil bevirke en Nedgang i Prisen, er lige saa givet. Det skulde man synes var i høj Grad i Forbrugernes Interesse, og Producenterne faa jo lige meget for deres Dyr af den Grund. Jeg tror, det ærede Medlem kan spare sin Betragtning med Hensyn til alt det daarlige Kød, vi Landboere skulle sætte til Livs, det staaar slet ikke saa galt til derude, og det er jo ogsaa, i alt Fald er det i min Egn, blevet Praksis, at Slagterierne frivillig lade en Dyrlæge syne deres Kød og stemple det som tjenligt til Menneskeføde, før de køre omkring med det. Disse Bekymringer for Landboernes Sundhed tror jeg, det ærede Medlem altsaa kan spare sig.

Blem: Det foreliggende Lovforslag er af betydelig Interesse for Befolkningen saavel i By som paa Land. Det skønner man ogsaa af den Behandling, her finder Sted i Folketinget. Denne Landboernes Kamp mod Købstadernes Skranker for den fri Indførsel, som man hidtil har haft, idet der kræves en Kontrol — hvad man for øvrigt ikke kan have noget imod, det, vi have noget imod, er at betale Kontrollen — denne Kamp er ikke ny. Det er godt og vel 10 Aar siden, at Slagelse Andelsslagteri begyndte at rejse denne Kamp. Det indsendte et Andragende til det kgl. Landhusholdningsselskab og til Indenrigsministeriet om at blive fri for denne Efterkontrol, naar deres egen Dyrlæge havde synet Kødet og fundet det tjenligt til Menneskeføde. Ligeledes blev der sendt Andragende fra Roskilde Andelsslagteri, og der er fra Andelsslagteriernes Fællesbestyrelse sendt et Andragende til dette Ting i Aaret 1898. Dette Andragende henvistes til Finansudvalget, og Folketinget vedtog enstemmigt den 3die Februar 1898 at henvise dette Andragende til Landbrugsministeren. Derefter blev der nedsat en Kommission, som afgav sin Betænkning den 17. November 1899, og senere blev der af Landbrugsministeren i Januar 1900 fremsat et Forslag om en Statskødkontrol, som jo flere ærede Medlemmer have talt om, hvilket